

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 28P/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213219580
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Gašparová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1213219580.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v právnej veci navrhovateľa: Ľ. C., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, A., zastúpený GHS Legal, s.r.o., advokátska kancelária, Lazaretská 3/A, Bratislava, proti odporkyni: R. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Na K. XX, A., zastúpená advokátkou Mgr. Zinou Hlbočanovou, Vajnorská 20, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom K. C., nar. XX.X.XXXX a Ľ. C., nar. XX.X.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX a R. C., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v V., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu V., vo zv. U., ročník XXXX, na str. XXX, pod por. č. XX r o z v á d z a.

Súd zveruje maloleté deti K. C., nar. XX.X.XXXX a Ľ. C., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

Obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej K. C. sumou 250,- eur mesačne a na výživu maloletého Ľ. C. sumou 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky od právoplatnosti výroku rozsudku súdu v časti o rozvode manželstva.

Styk otca s maloletými deťmi sa neurčuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným Okresnému súdu Bratislava II dňa 1.7.2013 domáhal, aby súd rozviedol jeho manželstvo s odporkyňou. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril manželstvo dňa 24.11.2007 po niekoľkomesačnej známosti z lásky. U navrhovateľa ide o tretie manželstvo, u odporkyne o prvé manželstvo. Po uzatvorení manželstva s odporkyňou si navrhovateľ osvojil maloletú dcéru odporkyne K. C.Ú., predtým F., nar. XX.X.XXXX, ktorá pochádzala z nemanželského vzťahu odporkyne. Rozhodnutie o osvojení maloletej nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2009. Z manželstva s odporkyňou pochádza maloletý syn Ľ. C., nar. XX.X.XXXX. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, v poslednej dobe je však sprevádzané osobnými nezhodami. Navrhovateľ sa nedokáže s odporkyňou zhodnúť na podstatných rozhodnutiach, najmä vo finančných otázkach. Odporkyňa napriek tomu, že vedela o tom, že je manželstvo zadlžené a hoci mala k dispozícii

motorové vozidlo zn. Audi, vyžadovala od navrhovateľa kúpu nového motorového vozidla zn. Mini Cooper a na každý víkend sumu 700,- Eur. Osobné nezhody medzi manželmi vyústili dňa 11.5.2013, kedy navrhovateľ zistil, že odporkyňa sa snaží predať na internete videokameru, ktorú navrhovateľ kúpil pred uzavretím manželstva. Toho istého dňa odporkyňa odišla zo spoločnej domácnosti a na policajnej stanici podala na navrhovateľa trestné oznámenie, v rámci ktorého uviedla, že podala návrh na rozvod manželstva. Navrhovateľ následne zistil, že v spoločnej domácnosti chýbajú všetky hodnotné veci. Od 11.5.2013 sa navrhovateľ s odporkyňou nestýka. Dopytom na súd navrhovateľ zistil, že odporkyňa návrh na rozvod manželstva nepodala, namiesto toho podala návrh na určenie výživného na manželku za trvania manželstva, návrh na zrušenie BSM za trvania manželstva a návrh na predbežné opatrenie vo veci strpenia bývania v byte. Manželstvo s odporkyňou je tak v súčasnosti len formálnym zväzkom, pričom neplní svoj sociálny, ekonomický ani výchovný účel. Navrhovateľ s odporkyňou nevedie spoločnú domácnosť, intímne spolu nežijú ani spoločne nehospodária, pričom vzťah manželov je trvalo rozvrátený. Nakoľko ani v budúcnosti nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia a vytvorenie životného spoločenstva, zabezpečujúceho riadnu a harmonickú výchovu maloletých detí, navrhovateľ žiadal o rozvod manželstva.

Odporkyňa s rozvodom manželstva nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 11.9.2013 uviedla, že nie sú splnené zákonné podmienky na rozvod manželstva, nakoľko manželstvo nie je trvalo rozvrátené a rozvod nie je ani v záujme dvoch maloletých detí. Navrhovateľ si vo svojom návrhu vymýšľa rôzne nepravdivé skutočnosti, ktoré sa nikdy nestali. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že sa manželia nedokázali zhodnúť vo finančných otázkach, sú nepravdivé. Manželstvo bolo uzavreté po 9-mesačnej známosti z lásky, z manželstva sa narodil syn L., nar. XX.X.XXXX. V čase uzatvorenia manželstva bola odporkyňa slobodnou matkou maloletej K., nar. XX.X.XXXX, ktorú si navrhovateľ po uzavretí manželstva osvojil a ako otec bol zapísaný aj do rodného listu maloletej. Po uzavretí manželstva žili manželia v spoločnej domácnosti v byte vo vlastníctve navrhovateľa. Od začiatku manželstva navrhovateľ nesúhlasil s tým, aby sa odporkyňa zamestnala. Navrhovateľ trval na tom, aby sa odporkyňa starala o domácnosť a o výchovu detí, o finančné zabezpečenie rodiny sa staral sám. Navrhovateľ zastával stanovisko, že ak by sa odporkyňa zamestnala, okrádala by tým rodinu o čas a peniaze. Aby nedochádzalo medzi manželmi v tejto veci k zbytočným konfliktom, odporkyňa nevyužila ponúknutú pracovnú ponuku a všetok svoj čas venovala starostlivosti o domácnosť a výchovu maloletých detí. Popri tom vypomáhala navrhovateľovi v jeho podnikaní tým, že pre neho vykonávala inzerciu na predaj autodiélov, a to bez nároku na odmenu. Výživou sú odporkyňa a rovnako aj obe maloleté deti vo veľkej miere odkázaní na navrhovateľa. Odporkyňa poberá prídavky na dieťa vo výške 46,20 Eur a rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur. Do 31.3.2013 navrhovateľ mesačne prispieval na výživu odporkyne ako aj na výživu oboch detí sumou 500,- Eur, ktoré navrhovateľka používala na nákup stravy, hygienických potrieb a prípravkov do domácnosti pre celú rodinu. Navrhovateľ hradil náklady spojené s bývaním a taktiež prispieval na výživu odporkyne a detí i vecnými plneniami. O skutočnosti, že je manželstvo zadližené, odporkyňa nevedela a dozvedela sa o tom až z obsahu navrhovateľovho návrhu na rozvod manželstva. Navrhovateľ bol ten, kto hospodáril s finančnými prostriedkami rodiny a sám vždy rozhodoval o tom, ako a na čo sa finančné prostriedky rodiny použijú, čo odporkyňa rešpektovala. Odporkyňa osobne disponovala len s finančnými prostriedkami poukazovanými zo strany navrhovateľa vo výške 500,- Eur mesačne a dávkami vyplácanými Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny titulom poberania rodičovského príspevku a prídavkov na dieťa. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporkyňa vyžadovala kúpu nového motorového vozidla, finančnú hotovosť na každý víkend vo výške 700,- € či tvrdenia o ponuke predaja videokamery v internetovej inzercii, preto považuje odporkyňa za nepravdivé a vymyslené. Keďže od 31.3.2013 prestal navrhovateľ v dôsledku konfliktu s odporkyňou finančne prispievať na jej výživu, zobral jej kľúče od motorového vozidla a prestal s odporkyňou i s deťmi komunikovať, odporkyňa podala na Okresný súd Bratislava II návrh na určenie výživného na manželku, ktoré je vedené pod sp. zn. 7C/121/2013. Dňa 11.5.2013 navrhovateľ zamedzil odporkyňi prístup do spoločnej domácnosti tým, že na byte vymenil, resp. prekódoval zámok, čím bráni odporkyňi aj maloletým deťom byť užívať. Vzhľadom na agresívne správanie navrhovateľa v tento deň a aby sa odporkyňa vyhla prípadným konfliktom s navrhovateľom, sa odporkyňa rozhodla odísť prespať k svojim rodičom do V., kde v tom čase boli aj obe maloleté deti. Keďže navrhovateľ odporkyňi nadával, kričal po nej, naháňal ju po ulici a následne sledoval aj vozidlo taxislužby, v ktorom sa odporkyňa viezla, odporkyňa sa rozhodla ísť na policajnú stanicu, kde tieto skutočnosti oznámila a podala na navrhovateľa trestné oznámenie a následne ho dňa 17.5.2013 písomne doplnila pre podozrenie z trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru. V sprievode policajnej hliadky si odporkyňa zobrala z bytu aspoň zopár najnutnejších vecí pre

seba a maloleté deti. Odporkyňa z bytu neodnášala veci, ktoré sú obchodným majetkom či iné cennosti, a preto tieto tvrdenia navrhovateľa sú lživé a vymyslené. Keďže od 11.5.2013 bráni navrhovateľ odporkyni v užívaní bytu, v ktorom dovtedy manželia viedli spoločnú domácnosť, odporkyňa podala na súd návrh na vydanie predbežného opatrenia spolu s návrhom na uloženie povinnosti navrhovateľa strieť výkon práva byvania a užívania bytu, ktoré sa vedie na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 9C/118/2013. V dôsledku tohto konania navrhovateľa odporkyňa zostala i s deťmi nútene bez domova. Po tom, čo sa navrhovateľ dozvedel o súdnych konaniach, iniciovaných na základe návrhov navrhovateľky, sa začal zbavovať majetku vrátane bytu, do ktorého zamedzil odporkyni prístup a ku ktorému mala odporkyňa ako manželka užívacie právo. Vlastnícke právo k tomuto bytu navrhovateľ účelovo previedol na svojho syna z predchádzajúceho manželstva, v snahe zmať predbežné opatrenie a úspešnosť žaloby vo veci užívania bytu a v snahe vyhnúť sa povinnosti platiť výživné. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi manželmi neexistuje žiaden kvalifikovaný rozvrat vzťahov, pre ktorý by si manželstvo účastníkov nemohlo plniť svoj účel, odporkyňa navrhovala zamietnutie návrhu na rozvod manželstva.

Neskôr odporkyňa zmenila svoj názor a podaním zo dňa 28.10.2013 vyjadrila svoj súhlas s rozvodom manželstva a žiadala, aby súd zveril maloleté deti na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Navrhovateľka žiadala zaviazat' prispievať na výživu maloletej K. sumou 600,- eur mesačne a na výživu maloletého Ľ. sumou 500,- eur mesačne. Styk navrhovateľa s maloletými deťmi nežiadala upraviť. Zároveň vyčíslila svoje mesačné náklady a náklady na zabezpečovanie potrieb oboch maloletých detí. Maloletá K. navštevuje 1. stupeň základnej školy. Mesačné náklady na potreby maloletej K. vyčíslila odporkyňa celkovou sumou 781,30 Eur, pričom pozostávajú z výdavkov na stravu 150,- Eur, oblečenie a obuv 200,- Eur, hygienické potreby 50,- Eur, lieky, vitamíny a výživové doplnky 150,- Eur, hračky 50,- Eur, školské potreby a pomôcky 100,- Eur, príspevok do triedneho fondu 1,30 Eur, výdavky na klavír 10,- Eur, kaderníčku 20,- Eur a výdavky na kultúru a zábavu 50,- Eur. Maloletý Ľ. navštevoval predškolské zariadenie. Mesačné náklady na zabezpečenie potrieb maloletého Ľ. vyčíslila odporkyňa celkovou sumou 761,89 Eur, pričom pozostávajú z výdavkov na stravu 150,- Eur, oblečenie a obuv 200,- Eur, hygienické potreby 50,- Eur, lieky, vitamíny a výživové doplnky 150,- Eur, hračky 50,- Eur, školné v MŠ 22,21 Eur, poplatok ZRPŠ v MŠ 8,- Eur, stravné v MŠ 25,68 Eur, pomôcky do škôlky 20,- Eur, výdavky na krúžky v MŠ 16,- Eur, kaderníčku 20,- Eur a výdavky na kultúru a zábavu 50,- Eur. Z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu maloletého Ľ. a na odporúčanie imunológa, tento v súčasnosti predškolské zariadenie nenavštevuje vôbec a odporkyňa poskytuje dieťaťu celodennú starostlivosť. Náklady spojené s návštevou predškolského zariadenia tak u maloletého toho času nevznikajú. Z dôvodu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu maloletého, ktorému odporkyňa poskytuje celodennú starostlivosť, je odporkyni zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava vyplácaný predĺžený rodičovský príspevok. Preto nie je objektívne možné, aby sa odporkyňa zamestnala. Obe maloleté deti trpia poruchami imunitného systému, v dôsledku čoho musia užívať lieky a pravidelne navštevovať lekára. Okrem liekov na predpis preto odporkyňa zabezpečuje maloletým deťom vitamíny, inhalátory v spreji, sirupy bez antibiotík, výživu na podporu imunity či granulované čaje. Z dôvodu finančnej tiesne bolo odporkyňa nútená obmedziť niektoré bežné výdavky detí. Dávky, ktoré odporkyňa poberá (rodičovský príspevok a prídavky na dieťa v sume 245,80 Eur mesačne), jej nepostačujú na to, aby z týchto pokryla všetky bežné výdavky spojené so zabezpečením potrieb dvoch maloletých detí a svojich potrieb. Náklady spojené s výživou a výchovou dvoch maloletých detí znáša od 31.3.2013 vo veľkej miere odporkyňa sama, pričom jej v rámci svojich možností vecne a finančne vypomáhajú jej príbuzní. Svoje mesačné náklady odporkyňa vyčíslila celkovou sumou 1.232,37 Eur, do ktorej zahrnula náklady spojené s ubytovaním (160,- Eur), nákup čistiacich prostriedkov (100,- Eur), náklady na stravu (150,- Eur), hygienické potreby a kozmetiku (100,- Eur), oblečenie a obuv (200,- Eur), cestovné (80,- Eur), náklady na lekárov (100,- Eur), kaderníčku (80,- Eur), kultúru (50,- Eur) a náklady na splácanie 4 úverov (spolu 212,37 Eur). Úvery odporkyňa použila na krytie bežných potrieb detí a svojich potrieb. Odporkyňa v záujme zachovania celistvosti rodiny mala snahu dospieť s navrhovateľom k zmiereniu. Navrhovateľ však o to nemá záujem, naopak na adresu odporkyne si vymýšľa rôzne nepravdivé skutočnosti, ktoré sa nikdy nestali, a to zjavne v snahe očierniť odporkyňu. Navyše sa odporkyňa nedávno dozvedela, že navrhovateľ nadviazal a udržiava mimomanželskú známosť, čo je stav nezlučiteľný s ďalším trvaním manželstva. Odporkyňa preto vyslovila súhlas s rozvodom manželstva, pretože za daných okolností je rozvod poslednou a jedinou možnosťou riešenia rozvratu vzťahov účastníkov konania. Za hlavné príčiny, ktoré viedli k vážnemu narušeniu vzájomných vzťahov a nakoniec i k rozvratu manželstva, považuje odporkyňa ponižujúce, arogantné a povýšenecké správanie sa navrhovateľa voči odporkyni, navrhovateľov nezáujem o rodinu a manželstvo a neplnenie si

manželských povinností zo strany navrhovateľa tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 18 Zákona o rodine. Navrhovateľ k odporkyni nepristupoval ako k rovnocennému partnerovi a vyžadoval od odporkyne absolútnu podriadenosť voči nemu. Navrhovateľ často oslovoval odporkyňu „slúžka“ a o jej blízkych príbuzných sa neraz vyjadroval ako o „otrokoch a chudákoch“. Navrhovateľ unikol od každodenných rodinných povinností a svoj čas venoval práci a rôznym mimorodinným aktivitám. Starostlivosť o domácnosť ako aj o výchovu maloletých detí tak zabezpečovala plne odporkyňa.

Navrhovateľ následne spochybnil výšku mesačných nákladov na zabezpečovanie potrieb maloletých detí a samotnej odporkyne tak, ako ich odporkyňa špecifikovala vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2013 a tieto výdavky považoval za nereálne. Odporkyňa uviedla, že výdavky na obe maloleté deti sú vo výške 1.543,19 Eur mesačne a samotná odporkyňa spotrebuje 1.232,37 Eur mesačne. Celkové výdavky odporkyne vrátane výdavkov na maloleté deti tak predstavujú sumu 2.775,56 Eur mesačne. Táto suma výdavkov však nezodpovedá reálnym a potrebným výdavkom maloletých detí, ale ani nie je dostatočne preukázaná predloženými dôkazmi. Navrhovateľ nie je objektívne schopný platiť výživné na maloleté deti vo výške, ktorú vyčíslila odporkyňa (600,- Eur na maloletú K. a 500,- Eur na maloletého Ľ.), nakoľko jeho finančné možnosti toto neumožňujú.

Odporkyňa mesačné náklady na maloleté deti tak, ako ich špecifikovala vo svojom podaní zo dňa 28.10.2013, považovala za reálne a tieto boli obvykle účastníkmi konania vynakladané na zabezpečovanie potrieb dvoch maloletých detí. Tieto náklady boli počas manželstva v prevažnej miere hradené z príjmov navrhovateľa, nakoľko odporkyňa nemala príjem zo zamestnania. Od 31.3.2013 navrhovateľ prestal prispievať na potreby maloletých detí, čím sa náklady spojené so zabezpečovaním potrieb dvoch maloletých detí preniesli v plnom rozsahu na odporkyňu. Od 13.5.2013 začal navrhovateľ prispievať na výživu detí, a to sumou 30,- Eur týždenne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, právnych zástupcov účastníkov konania, kolízneho opatrovníka maloletých detí a oboznámením sa s obsahom spisu: sobášny list, rodné listy maloletých detí, rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.3.2009, č.k. 28P/360/2008-61, potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa, potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku, listy vlastníctva, daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012, daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2012, výpisy z účtov navrhovateľa aj odporkyne, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli manželstvo dňa 24.11.2007 pred matričným úradom V.. Obaja manželia sú slovenskí štátni občania, pričom u navrhovateľa ide o tretie manželstvo a u odporkyne ide o prvé manželstvo.

Posledné spoločné bydlisko manželom bolo na adrese: Na K. XX/E, A., kde navrhovateľ naďalej býva, čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu na konanie vo veci.

Odporkyňa bola v čase uzavretia manželstva s navrhovateľom slobodnou matkou maloletej K., nar. XX.X.XXXX, pochádzajúcej z mimomanželského vzťahu odporkyne. Na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.3.2009, č.k. 28P/360/2008-61, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.4.2009, sa maloletá K. F.Á., nar. XX.X.XXXX, dcéra odporkyne a D. F., stala osvojenkyňou navrhovateľa, ktorý bol ako biologický otec zapísaný aj do rodného listu maloletej.

Z manželstva navrhovateľa a odporkyne sa narodil syn Ľ., nar. XX.X.XXXX.

Navrhovateľ žiadal v prípade rozvodu zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, s tým, že navrhoval výživné na maloletú K. vo výške 70,- eur mesačne a na maloletého Ľ. vo výške 50,- eur mesačne. Styk s maloletými deťmi nežiadal upraviť.

Navrhovateľ podniká ako fyzická osoba živnostník s miestom podnikania X. XX, A. - T., J.Č.: XXXXXXXX, pričom v roku 2012 dosiahol príjmy vo výške 526 583,96 eur, výdavky dosiahli výšku 604 931,20 eur, výsledkom bola daňová strata vo výške -78.357,24 Eur. Zároveň je navrhovateľ konateľom (do 6.3.2014 bol aj spoločníkom) obchodnej spoločnosti K., B.. B..T..Y., X. XX, A., J.Y.: XXXXXXXX. Táto spoločnosť dosiahla v roku 2012 výnosy vo výške 67.421,50, náklady dosiahli 67.051,57 eur, zisk pred zdanením dosiahol výšku 369,93 Eur. Navrhovateľ spoločne s odporkyňou uzatvorili s Tatra bankou, a.s. zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere, na základe ktorej čerpali v roku 2010 úver vo výške 100.800,- Eur. Splátky úveru vo výške 755,79 Eur mesačne spláca od uzatvorenia zmluvy výlučne navrhovateľ. Navrhovateľ je vlastníkom rodinného domu v A. a prísluších nehnuteľností, ktoré tvoria komplex rodičovského domu a záhrady a ktoré navrhovateľ nadobudol od svojej matky ešte pred uzatvorením manželstva s odporkyňou. Zároveň je aj menšinovým vlastníkom viacerých nescelených pozemkov nachádzajúcich sa v obciach B., A. P. J., ktoré tvorili dedičstvo jeho rodičov. Je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Favorit. Navrhovateľ býva v prenajatom byte, ktorý je vo vlastníctve jeho syna z predchádzajúceho manželstva. Svoje výdavky navrhovateľ vyčíslil sumou 1.764,45 Eur mesačne, pričom tieto pozostávajú z nákladov na bývanie (150,- Eur), poplatok za TV a internet (73,56 Eur), povinné zmluvné poistenie motorového vozidla (6,75 Eur), plyn, elektrina a telefón v prospech matky navrhovateľa (100,- Eur), jedlo a strava (200,- Eur), lieky a drogeria (15,- Eur), oblečenie, okuliare (18,- Eur), holič, služby (10,- Eur), výživné na deti z predchádzajúceho manželstva (315,35 Eur), výživné na maloleté deti (120,- Eur) a splátky úveru (755,79 Eur).

Navrhovateľ je otcom dvoch plnoletých synov z predchádzajúceho manželstva - R. C., nar. X.X.XXXX a Q. C., nar. X.X.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30.9.2005, č.k. 12C/47/04-150 súd rozviedol predchádzajúce manželstvo navrhovateľa s J.. Q. C. a navrhovateľovi určil vyživovaciu povinnosť k synovi R. vo výške 5.000,- Sk a k synovi Q. vo výške 4.500,- Sk mesačne.

Odporkyňa je v súčasnej dobe na predĺženej rodičovskej dovolenke, nakoľko sa stará o maloletého syna s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom. Odporkyni je Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava vyplácaný prídavok na dieťa vo výške 46,20 Eur mesačne a rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur mesačne.

V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7C/121/2013 sa odporkyňa domáha voči navrhovateľovi určenia výživného na manželku počas trvania manželstva. Táto vec nie je právoplatne skončená.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že vo vzťahu k odporkyni ide o jeho tretie manželstvo. Po svojom druhom manželstve mal navrhovateľ veľmi zlé skúsenosti, a preto sa znovu ženiť nechcel. Na naliehanie odporkyne sa s ňou však oženil. Odporkyňa navrhovateľovi sľubovala, že sa o neho bude starať do konca života. Navrhovateľ si osvojil aj dcéru odporkyne. Odporkyňa však vstúpila do manželstva s navrhovateľom s vidinou chamtivosti, navrhovateľ mal úvery a pôžičky, ktoré míňal na jej potreby. Odporkyňa požadovala od navrhovateľa vysoké finančné čiastky, počas manželstva nepracovala, čo odôvodňovala starostlivosťou o chorého syna. Návrh navrhovateľa na zrušenie BSM počas trvania manželstva odporkyňa odmietla. Odporkyňa si kupuje luxusné oblečenie a obuv, šperky predala v záložniach a zo spoločnej domácnosti odniesla peniaze, šperky, elektrospotrebiče či firemné veci navrhovateľa. Na navrhovateľa následne podala viacero trestných oznámení. Od začiatku roku 2013 podvodne uzatvárala v bankách úverové zmluvy s tým, že tieto úvery bude splácať navrhovateľ. Od navrhovateľa požadovala odporkyňa nové auto v sume 45.000,- Eur a sumu 400,- Eur na víkend. Počas manželstva si navrhovateľ zobral z Tatrabanky 3 úvery, ktoré boli použité na súkromné účely a na spoločný život s odporkyňou, pričom odporkyňa bola v zmysle zmlúv spoludlžníčkou.

Z výpovede odporkyne súd zistil, že zo začiatku bolo manželstvo harmonické, odporkyňa sa starala o domácnosť a navrhovateľ pracoval. Zvrat v manželstve nastal 11.5.2013, kedy odporkyňa odišla k svojej mame, u ktorej istý čas žila spoločne s maloletými deťmi. Od júla 2013 býva navrhovateľka spoločne s deťmi v nájme u svojho brata, čo je však len dočasným riešením. Odporkyňa mala vedomosť o úverových zmluvách uzavretých navrhovateľom počas trvania manželstva, avšak o tom, na čo boli tieto úvery použité, odporkyňa nemá vedomosť.

Odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľ poprevádzal účelovo nehnuteľnosti na deti z predchádzajúceho manželstva a to bezodplatne, čo je v rozpore s jeho tvrdením o finančnej tiesni. Deti zo súčasného manželstva by mali mať rovnakú životnú úroveň ako deti z predchádzajúceho vzťahu. Čo sa týka úverov namietala, že navrhovateľ nepreukázal, že aktuálne ešte nejaké úvery spláca. K podnikaniu otca uviedla, že daňová strata, ktorú navrhovateľ ako FO podnikateľ vykázal za obdobie roka 2012 nie je spôsobená zlou finančnou kondíciou ale súvisí s tým, že navrhovateľ sa rozhodol realizovať výdavky v období v roku 2012 v takom rozsahu, že za toto zdaňovacie obdobie vykázal stratu. Z výkazu o príjmoch a výdavkoch a z výkazu o majetku a záväzkoch vyplýva, že navrhovateľ nakupuje viac tovaru ako predá, znižuje tak hospodársky výsledok, má uložené finančné prostriedky v skladových zásobách. Poukázala na vysokú prevádzkovú réžiu navrhovateľa. Poukázala na vysoké náklady na výrobnú spotrebu v spoločnosti K. s.r.o., na to, že navrhovateľ nepoberá v súvislosti s jeho činnosťou v tejto spoločnosti žiadnu odmenu, čím sa tak bezdôvodne vzdáva príjmu.

Navrhovateľ tvrdil, že obrat spoločnosti, na ktorý poukazuje odporkyňa, nemá žiadnu výpovednú hodnotu, to že spoločnosť má obrat ešte neznamená, že má aj zisk. Odporkyňa neustále poukazuje na to aké boli výdavky v domácnosti v minulosti, navrhovateľ to nepopieral, ale jeho aktuálna finančná situácia je iná. Upozorňoval na to, že v pokladničných dokladoch, ktoré predložila odporkyňa sú vedené aj také položky ako káva, cigarety, alkohol, podprsienka, anténa, je tam uvedený benzín, lístky na MHD sú obyčajné cestovné, teda výdavok odporkyne, sušiče na vlasy, depilátor, myš k PC, odlakovač, make-up, parfémy, náušnice, kabelka. Z dokladov je zrejme, že odporkyňa často cestuje, sú tam doklady z Nových Zámok, z Nitry, z Viedne, z benzínových púmp, čo potvrdzuje to, že odporkyňa sa nemusí o maloletého celodenne starať tak ako tvrdí, ale sa môže zamestnať. Odporkyňa nepreukázala náklady na lieky vo výške 150,- eur, ani neuviedla zoznam tých liekov, o ktorých tvrdí, že deti ich musia užívať každý mesiac. Navrhovateľ považoval za primerané výživné u maloletého Ľ. v sume 50,- eur mesačne a maloletej K. v sume 70,- eur mesačne. Navrhovateľ bol názoru, že súd nemôže na základe predložených dôkazov vyhodnotiť jeho majetkovú situáciu, že je k tomu potrebné znalecké dokazovanie a navrhoval, aby súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie znaleckým posudkom znalca z odboru účtovníctvo a ekonómie, ktorý by preukázal skutočné majetkové pomery otca a taktiež žiadal nariadiť znalecké dokazovanie, ktoré by preukázalo skutočný zdravotný stav maloletého Ľ.. Žiadal, aby súd vykonal dokazovanie účtovnými dokladmi, ktoré navrhovateľ z objektívnych dokladov nemôže predložiť, ale nebráni sa ich predloženiu. Odôvodňoval to daňovou kontrolou (oznámenie o daňovej kontrole bolo expedované dňa 5.11.2013) Zároveň oznámil súdu, že v lete 2014 očakáva narodenie ďalšieho potomka. Výdavky navrhovateľa v podnikaní pozostávajú z nájomného a služieb spojených s nájmom, dovoz, rozvoz a špedícia tovaru, splátky úrokov z úveru, ekonomické služby a účtovníctvo, mobilný telefón, poplatky za platby platobnými kartami, pevná linka, počítač a IT vybavenie, stravné lístky, poplatky za vedenie účtu v banke, reklama, Lexcom informačný systém, ďalšie bankové poplatky, poplatky za internet a nákup pohonných hmôt. V režijných nákladoch za rok 2012 nie je osobná spotreba ani jeden cent, všetky výdavky sú spojené s podnikaním, sú odôvodnené a daňovo uznateľné. Opakovane vyjadril názor, že bez toho aby súd nariadil znalecké dokazovanie nie je možné rozhodnúť, nie je totiž možné bez znaleckého dokazovania ustáliť príjmy a majetkové pomery otca.

Odporkyňa považovala znalecké dokazovanie za nadbytočné, s tým, že súd má k dispozícii daňové priznania a ich súčasť, z ktorých vyplývajú majetkové pomery navrhovateľa. Navrhovateľ mal dostatočne dlhý čas na to aby preukázal svoje výdavky. Znalec by zrejme nepriniesol iné skutočnosti ako tie, ktoré sú už známe z daňových priznaní. Štruktúra výdavkov nebola preukázaná dokladmi, teda nevie posúdiť, či navrhovateľ použil finančné prostriedky na osobnú spotrebu alebo nie.

Kolízny opatrovník pre prípad rozvodu navrhol zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, aby obidvaja rodičia zastupovali maloleté deti a spravovali ich majetok. Styk otca s maloletými deťmi navrhol neupravovať. Vyživovaciu povinnosť navrhol kolízny opatrovník určiť vo výške 350,- eur mesačne na maloletú K. a na maloletého Ľ. vo výške 250,- eur mesačne.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovanie potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode vždy na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloleťm dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloleťm dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloleťm dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloleťm dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je tak vážne rozvrátené, že si nemôže plniť svoju spoločenskú funkciu. Manželia spolu nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, sú citovo odcudzení, nie je predpoklad, že by manželské spolužitie obnovili. Preto súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Príčiny rozvratu manželstva súd ustálil na strane oboch manželov v povahových a názorových nezhodách a v neschopnosti zladať svoje predstavy o hospodárení a riešiť problémy, ktoré vznikajú v spolužití. Nemožno však vylúčiť, že príčinou, resp. jednou z príčin rozvratu bola manželská nevera navrhovateľa, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ údajne čaká dieťa s inou ženou.

Maloleté deti súd zveril do osobnej starostlivosti matky, berúc do úvahy zhodné vyjadrenia účastníkov a tú skutočnosť, že maloleté deti sú od rozchodu rodičov v osobnej starostlivosti matky.

Zároveň súd určil, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Zastupovanie maloletého dieťaťa a správa jeho majetku je súčasťou základných rodičovských práv a povinností. Keďže v danom prípade nebol dôvod obmedziť alebo pozbaviť ani jedného rodiča rodičovských práv a povinností, súd ponechal oprávnenie zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok obom rodičom.

Styk navrhovateľa s maloletými deťmi súd neupravoval v súlade s vyjadreniami rodičov.

Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí ako aj z možnosti a majetkových pomerov otca. Výšku výživného určenú v tomto rozhodnutí považuje súd za primeranú možnostiam otca, vzhľadom na výnosy aké otec dosahuje v podnikaní, pričom je na otcovi, aby dohliadal

na výšku nákladov a znižoval ich. Pokiaľ, ako otec tvrdí, sa mu v podnikaní nedarí a je v strate, je na zváženie, aby podnikateľskú činnosť ukončil, riadne sa zamestnal a získal tak pravidelný príjem. Výživné, ktoré otec navrhoval považoval súd za neprimerané nízke, už aj z dôvodu výšky vyživovacej povinnosti u plnoletých detí, ktoré si môžu na rozdiel od K. a Ľ.T. získavať príjem prácou. Na druhej strane nemožno od otca žiadať, aby dosahoval taký príjem, ktorý by uspokojil akékoľvek nároky maloletých detí. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, je však nevyhnutné prispôbiť životnej úrovni rodičov aj výdavky detí. Matka nepreukázala všetky výdavky uvádzané v návrhu, niektoré výdavky maloletých detí boli neprimerane vysoké, napr. výdavky na oblečenie a obuv, lieky vitamíny a výživové doplnky, hygienické potreby, školské potreby a pomôcky (u obidvoch detí), a u maloletého Ľ. napr. výdavky na kaderníka. Niektoré výdavky zrejme neboli dlhšie obdobie realizované, napr. výdavky maloletého Ľ. na škôlku. Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom má aj matka, tá ju kompenzuje osobnou starostlivosťou ale len čiastočne, nakoľko K. navštevuje školu a Ľ. má možnosť navštevovať predškolské zariadenie (matka uviedla, že 2 mesiace nenavštívil lekára). Pokiaľ by matka prispievala na výživu maloletých detí čo i len tretinou (vzhľadom na jej príjem a osobnú starostlivosť) z príspevku otca určeného na bežné výživné v tomto rozhodnutí, mala by maloletá K. spolu s prídavkom na dieťa na výživu sumu cca 350,- eur mesačne a maloletý Ľ. 286,- eur mesačne. Súd považuje vzhľadom na vek maloletých detí a ich odôvodnené výdavky, túto sumu za primeranú.

Vykonanie znaleckého dokazovania považoval súd za nadbytočné, majú za to, že skutkový stav bol dostatočne preukázaný prostredníctvom daňových priznaní, z tohto dôvodu ho súd nenariadil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 144 veta prvá O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.